

श्रीगौराङ्गस्तवकल्पतरुः

गतिं दृष्ट्वा यस्य प्रमदगजवर्येऽखिलजना
मुखं च श्रीचन्द्रोपरि दघाति थूत्कारनिवहम् ।
स्वकान्त्या यः स्वर्णाचलमधरयच्छीधु च वच
स्तरङ्गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥१ ॥

अलङ्घत्यात्मानं नवविविधरत्नैरिव वल-
द्विवर्णत्वस्तम्भास्फुटवचनकम्पाश्रुपुलकैः ।
हसन्स्वद्यनृत्यन्दितिगिरिपतेर्निर्भरमुदे
पुरः श्रीगौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥२ ॥

रसोल्लासैस्तर्यगतिभिरभितो वारिभिरलं
दृशोः सिञ्चन्लोकानरुणजलयन्त्रत्वमितयोः ।
मुदा दन्तैर्दृष्ट्वा मधुरमधरं कम्पचलितै
नर्टन्श्रीगौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥३ ॥

वचनिमश्रावासे ब्रजपतिसुतस्योरुविरहात्
श्लथच्छीसान्धित्वाद्घदिक्दैर्घ्यं भुजपदोः ।
लुठन्भूमौ काक्वा विकलविकलं गद्ददवचा
रुदन्श्रीगौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥४ ॥

अनुद्वाट्य द्वारत्रयमुरु च भित्तित्रयमहो
विलङ्घ्योच्चैः कालिङ्गिकसुरभिमध्ये निपतितः ।
तनूद्यत्सङ्कोचात्कमठ इव कृष्णोरुविरहा
द्विराजन्गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥५ ॥

स्वकीयस्य प्राणार्बुद्सटशगोष्ठस्य विरहात्
प्रलापानुन्मादात्सततमति कुर्वन्विकलधीः ।
दधिद्वित्तौ शश्वद्वदनविधुघर्षेण रुधिरं
क्षातोत्थं गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥६ ॥

क्व मे कान्तः कृष्णस्त्वरितमिह तं लोकय सखे
त्वमेवेति द्वाराधिपमभिवद्व्युन्मद इव ।
द्रुतं गच्छ द्रष्टुं प्रियमिति तदुक्तेन धृतत
द्वुजान्तर्गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥७ ॥

समीपे नीलाद्रेश्वरकगिरिराजस्य कलना
दये गोष्ठे गोवर्धनगिरिपतिं लोकितुमितः ।
ब्रजन्नस्मीत्युत्त्वा प्रमद इव धावन्नवधृतो
गणैः स्वैर्गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥८ ॥

अलं दोलाखेलामहसि वरतन्मण्डपतले
स्वरूपेण स्वेनापरनिजगणेनापि मिलितः ।
स्वयं कुर्वन्नाम्नामतिमधुरगानं मुरभिदः

सरङ्गो गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥९॥

दयां यो गोविन्दे गरुड इव लक्ष्मीपतिरलं
पुरीदेवे भक्तिं य इव गुरुवर्ये यदुवरः ।
स्वरूपे यः स्नेहं गिरिधर इव श्रीलसुबले
विघ्ने गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥१०॥

महासम्पदावादपि पतितमुद्धृत्य कृपया
स्वरूपे यः स्वीये कुजनमपि मां न्यस्य मुदितः ।
उरोगुञ्जाहारं प्रियमपि च गोवर्धनशिलां
ददौ मे गौराङ्गो हृदय उदयन्मां मदयति ॥११॥

इति श्रीगौराङ्गोदत्तविविधसद्भावकुसुम-
प्रभाभ्राजत्पद्यावलिलितशाखं सुरतरुम् ।
मुहुर्योऽतिश्रद्धौषधिवरबलत्पाठसलिलै
रलं सिञ्चेद्विन्देत्सरसगुरुतल्लोकनफलम् ॥१२॥

इति श्रीमद्भुताथदासगोस्वामिविरचितस्तवावल्यां श्रीगौराङ्गस्तवकल्पतरुः समाप्तः ।